

OBSAH

Redakcia

Mária, Matka Bolestná.

Str.1

Formačný projekt

Milosť predpokladá prirodzenosť:
vykonávanie čností.

Str.3

Vzájomne spoznávanie sa

ADMA v Surrey BC - Kanada: *Rozhovor s
SDB, Anthony Samson.*

Str.8

Odovzdaj, dôveruj a usmievaj sa

List rektora majora Ángela Fernández
Artimého: *Veriť, dôverovať a usmievať sa!*

Str.9

Formácia aspirantov ADMA

Združenie v Saleziánskej rodine!

Str.10

Rodinné správy

- ADMA v Kanade, Toronto.

- IX. Medzinárodný kongres Márie
Pomocnice kresťanov.

Str.12

REDAKCIA

MÁRIA, MATKA BOLESTNÁ

Drahí priatelia združenia ADMA,

nachádzame sa uprostred pôstneho obdobia, ktoré nás pripravuje na slávenie veľkonočného tajomstva umučenia, smrti a zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista. Aby sme dosiahli svetlo, je potrebné prejsť krížom.

Pápež František nás vo svojom posolstve k prežívaniu tohtoročného pôstu vyzýva, aby sme rozjímali nad skúsenosťou Premenenia Pána, kde hlas, ktorý bolo počuť z oblaku, povedal: **“Počúvajte ho”** (Mt 17, 5). Prvý pokyn je teda veľmi jasný: **počúvajte Ježiša**. Pôstne obdobie je časom milosti počúvať toho, ktorý k nám hovorí. A ako k nám hovorí? „Predovšetkým v Božom slove, ktoré nám Cirkev ponúka v liturgii: nenechajme ho padnúť do prázdna; ak sa nemôžeme vždy zúčastniť na svätej omši, čítajme biblické čítania deň čo deň, aj s pomocou internetu. Okrem Písma k nám Pán hovorí v našich bratoch a sestrách, najmä v tvárach a príbehoch tých, ktorí sú v núdzi.“

Ten istý hlas o kúsok ďalej hovorí: **«Vstaňte, nebojte sa.»** Keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, iba samého Ježiša» (Mt 17, 6 - 8). Tu je druhý pokyn pre tento pôstny čas: „Neuchýľujte sa k religiozite, ktorú tvoria mimoriadne udalosti, sugestívne zážitky, zo strachu čeliť realite s jej každodennou prácou, ťažkosťami a protirečieniami. **Svetlo, ktoré Ježiš ukazuje učeníkom je predzvesťou veľkonočnej slávy a k nej treba ísť, nasledujúc «jeho samého»**“. Pôstny čas je zameraný

na Veľkú noc. Nie je samoúčelný, ale **pripravuje nás na prežívanie utrpenia a kríža s vierou, nádejou a láskou, ktoré vedú k vzkrieseniu.**

Nie je ľahké čeliť ťažkostiam, prekonávať prekážky, prežívať utrpenie, ktoré nám prináša každodenný život. Preto kontemplujeme Máriu, bolestnú matku. Nikto nedokáže pochopiť naše "bolesti" tak ako ona. Vieme, že v Božom pláne spásy (porov. Lk 2, 34 - 35) sú spojené s ukrižovaným Kristom a Pannou Máriou Bolestnou, rovnako ako v liturgii a ľudovej zbožnosti.

Tak ako je Kristus "mužom bolesti" (Iz 53, 3), a preto vzal na seba všetky bolesti sveta „aby skrze neho Boh zmieril všetko so sebou, keď pre jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi aj čo je na nebi“ (Kol 1, 20), tak je Mária "Matkou bolestnou", ktorú Boh chcel spojiť so svojím Synom ako matku účastnú jeho utrpenia.

Tak sa podľa vzoru Krížovej cesty zrodili pobožnosti Cesty Bolestnej Matky alebo jednoducho Cesty Matky, schválené Apoštolskou stolicou. Od 16. storočia sa objavujú počiatkové formy Cesty Matky, ale v dnešnej podobe vznikla až v 19. storočí. Základnou intuíciou je, že celý život Panny Márie, počnúc Simeonovým prorockým ohlásením (porov. Lk 2, 34 - 35) až po smrť a pochovanie jej Syna sa považuje za cestu viery a bolesti: cestu vyjadrenú v siedmich "obdobiach", ktoré zodpovedajú "**siedmim bolestiam**" Pánovej Matky.

Pobožnosť Cesta Matky dobre zapadá do viacerých tém pôstneho obdobia. Tak ako bolesť Panny Márie má svoju príčinu v odmietnutí, ktoré Kristus utrpel od ľudí, aj Cesta Matky neustále a nevyhnutne odkazuje na tajomstvo Krista, trpiaceho Pánovho služobníka (porov. Iz 52, 13 - 53, 12), odmietnutého vlastným ľudom (porov. Jn 1, 11; Lk 2, 1 - 7; 2, 34 -

35; 4, 28 - 29; Mt 26, 47 - 56; Sk 12, 1 - 5). A odkazuje aj na tajomstvo Cirkvi: Zastavenia Cesty Matky sú etapami cesty viery a bolesti, na ktorej Panna Mária predchádzala Cirkev. Cesta Matky nachádza svoje najvýraznejšie vyjadrenie v soche/obrazu "Pieta"(obraz Sedembolestnej).

Drahí priatelia, pozývame vás, aby sme sa spoločne modlili k Márii za toľkých trpiacich ľudí v našom svete: **Bože, ty si chcel, aby jeho bolestná Matka bola prítomná spolu s твоjím Synom, vyzdvihnutým na kríži: daj, aby sme spojení s ňou v Kristovom utrpení mali účasť na sláve vzkriesenia, ktorý žije a kraľuje na veky vekov.**

Prežívajme pôstne obdobie s pohľadom upretým na Máriu.

Renato Valera,
 Prezident ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
 Duchvný animátor ADMA Valdocco.

"Svetlo, ktoré Ježiš ukazuje svojim učeníkom, je predchuťou veľkonočnej slávy."

FORMAČNÝ PROJEKT

MILOŠŤ PREDPOKLADÁ PRIRODZENOSŤ: VYKONÁVANIE ČNOSTÍ

Popri boji proti najbežnejším pokušeniam sme povolani podporovať pôsobenie Ducha Svätého prostredníctvom čností. Pomôžu nám najmä **pokora a miernosť**, Ježišove charakterové črty: "Učte sa odo mňa, ktorý som tichý a pokorný srdcom" (Mt 11, 25 - 30).

Ako hovorí svätý František Saleský: *"S pokorou znášaj malé nespravodlivosti, drobné nepríjemnosti, malé každodenné straty. Tieto malé skutočnosti prežívané s láskou ti získajú Božie srdce a urobia ho celé tvojím"*.

Lepšie pochopíme, ako nám rozvoj čností môže pomôcť rásť v pokoji a láske: trpezlivosť, miernosť, pokora, chudoba ducha (aj uprostred bohatstva) vyhýbanie sa ohováraniam a odsudzovaniu.

Budeme sa snažiť nielen milovať druhých, ale dať druhým pocítiť, že sú milovaní, pričom budeme čerpať z veľkého bohatstva saleziánskej spirituality a Dona Bosca: láskavosť, neúnavná práca a saleziánska miernosť a optimizmus. Pamätajme na tri slová pápeža Františka: *prosím, prepáč, ďakujem*.

1. Čo je to pokora?

Grécke slovo pre pokoru použité v Magnifikate (*"zhliadol na poníženosť svojej služobnice"* Lk 1, 48) a v liste Filipanom (*"ponížil sa tým, že sa stal poslušným až na smrť"* Flp 2, 8), je podstatné meno *tapeinòs* a sloveso *tapeinò*. Keď som ako dieťa čítal Mickey Mouse, v príbehoch o strýkovi Držgrošovi sa často vyskytovali epizódy, týkajúce sa straty jeho obrovského majetku; vždy, keď nastali takéto situácie, strýko Držgroš to komentoval slovami: *"me tapino"* (ja chudák!). Odkiaľ pochádza a aký je význam tohto výrazu? Pri štúdiu gréckeho jazyka má výraz *tapeinòs* päť významov v závislosti od kontextu:

1. **označenie miesta:** nízky, skleslý; postavy: nízky, krátky;
2. **označenie človeka:** pokorný, podriadený a pochádzajúci z chudobných vrstiev, ale aj človek podlý, malý, chudobný, slabý;
3. **označenie duchovného stavu:** sklúčený;

4. **označenie morálneho stavu:** podlý, zbabelý, skromný, pokorný;
5. **označenie vecí:** skromný, pokorný, chudobný.

Magnifikat a aj list Filipanom nás odkazuje na osobu. V prípade Márie pokorná, skromná, chudobná a slabá, v prípade Ježiša pokorný a poddajný. Oba kontexty nám pomáhajú do hĺbky pochopiť význam pokory, jeden je nápomocný pri vysvetľovaní druhého. Aby sme boli pokorní ako Mária a tak našli Božiu obľubu, musíme byť pokorní a podriadení ako bol Ježiš vo chvíli svojej smrti na kríži, svojho najkrajnejšieho poníženia. Skrátka, bez poníženia nemôže byť pokory, tieto dve skutočnosti sa zdajú byť priamo úmerné. Ak je človek v skutočnosti slabý a chudobný, alebo sa tak cíti, je to skutočne chvíľa, keď sa môže povzniesť: *"Kto sa povyšuje, bude ponížený (tapeinò), a kto sa ponízuje (tapeinò), bude povýšený"* Lk. 14, 11. Je to skutočne chvála krehkosti, situácia, do ktorej môže vstúpiť Boh, postaviť si stan, vybudovať si príbytok a obývať ho.

2. Aký význam má úryvok Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom (Mt. 11, 25-30)?

Úryvok je umiestnený na konci 11. kapitoly a predchádza mu Ján Krstiteľ, ktorý poslal dvoch učeníkov k Ježišovi, aby sa ho opýtali, či je naozaj Mesiáš. Ján, ktorý bol Ježišovým bratrancom, vyvoleným za jeho posla, poznal ho už v čase, keď bol v lone svojej matky Alžbety, jasajúc radosťou z návštevy Ježiša v Máriinom lone sa teraz pýta, či je *"ten, ktorý má prísť, alebo musíme čakať iného?"* Ježiš odpovedá charakteristikami Mesiáša, ktoré spomína prorok Izaiáš: *slепým sa vracia zrak, mrzáci chodia, chudobným sa ohlasuje dobrá správa*. K tejto otázke Ježiš pridáva pochvalu smerom k svojmu bratrancovi a potvrdenie jeho poslania predchodcu.

Je naozaj veľký kontrast medzi prísnyim ohlasovaním pokánia Jána Krstiteľa a neprijatím jeho posolstva a tým, čo ohlasoval Ježiš. Skutočne, mestá pri Galilejskom jazere, kde sa diali mnohé zázraky, neuverili v Kristovu moc.

Hneď po tomto úryvku nasleduje spor s farizejmi o sobotu a chrám. Ježiš, ktorý je Pánom aj soboty, opakuje: *“Milosrdenstvo chcem, a nie obeť”*.

Medzi týmito dvoma úryvkami sa nachádza súčasný text. Uznať Ježiša za Mesiáša, dostať sa k jeho synovskému vzťahu s Otcom, poznať ho do hĺbky až po jeho prežívanie: to nie je ovocím ľudského úsilia, nie je to spojené s poznaním a dodržiavaním zákona, nedosahuje sa to náročnou askézou, presahuje to tvrdosť srdca, ktoré neprijíma jeho zázraky. Je to nezištný dar od Otca (zapáčil sa mu), a to až do takej miery, že Ježiš mu ďakuje verejným vyznaním vo forme modlitby, aby ju všetci počuli: *“Zvelebujem Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.”* Iba malí, chudobní, pokorní môžu mať prístup k poznaniu Boha. Tí, ktorí sú veľkí, bohatí a pyšní, tí, ktorí sú plní seba samých, tí, ktorí sa spoliehajú len na vlastné sily, tí, ktorí sú sebestační, nikdy nemôžu poznať šírku a hĺbku Božej lásky. A tu je Ježišov výklad: *“Môj Otec mi odovzdal všetko: A nik nepozná Syna, iba Otec, ani Otca nepozná nik, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť.”* Vzťah Otca a Syna je všeobjímajúci: všetko je dané Otcovi a Synom. A poznanie, ktoré má Ježiš o Otcovi, je jedinečné: On, Jednorodný Syn Otca, splodený, nie stvorený, z tej istej podstaty, v lone Otca od večnosti a naveky, je ten, ktorý sa vteľuje, stáva sa človekom, ponízuje sa na smrť na kríži, zjavuje tvár Otca, pretože je s ním jedno. K Otcovi niet iného prístupu ako cez božskú osobu vteleného Slova.

A tu je pozvanie pre všetkých ľudí v ich existenciálnej krehkosti: *“Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, a ja vás posilním”*. Únava a vyčerpanosť sú dve životné situácie, ktoré sú u človeka často prítomné, netýkajú sa len fyzického rozmeru, oveľa viac morálneho, existenciálneho, duchovného. Nemôžeme nemyslieť na úzkosť pandemických časov, absurditu vojen, ekonomickú neistotu, ťažkosti dospievania, prijímania nových povinností, choroby a staroby. V týchto dvoch pojmoch “unavený” a “vyčerpaný” možno nájsť mužov a ženy všetkých zemepisných šírok a všetkých časov.

Tvárou v tvár krutej realite, nepriaznivým dejinám, je tu Ježišovo prenikavé ohlasovanie úľavy. Pýtame sa sami seba: kto nás príde zachrániť? Kto nás vyslobodí? Ježiš

odpovedá nežne: Ja vás posilním. Uhasím váš smäd, dám vám tú živú vodu, ktorá uhasí váš smäd po večnom živote. Umyjem vám nohy a poslúžim vám. Nevidíte to? Práve teraz sa rodí nová vec.

Vezmite na seba moje jarmo. Ježiš nám dáva bremeno, je to jeho bremeno, on sa stáva bremenom pre nás. Jarmo je drevený nástroj na hnanie zvierat v pároch. Jarmo to sú vždy dvaja: jedno je Ježiš a druhé sme my. Nikdy nie sme sami. Obraz byť vo dvojici s Ježišom je krásny, bremená sú spoločné. Preto sa na konci hovorí, že Jeho jarmo je ľahké (je tam On v páre so mnou) a Jeho bremeno ľahké (pretože On nesie najťažšiu časť, je to On, kto nesie kríž za nás). Sme povolaní byť spolu s Ním Šimonmi, Šimonmi Jeho kríža, ale aj Jeho radosti.

Verš 29 obsahuje poučenie: *“Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný (tapeinòs) srdcom, a nájdete odpočinok pre svoju dušu”*. Majstra a Pána možno spoznať, ak nás zaradí do svojej školy tichosti a pokory, ak sme tichí a mierni ako Nepoškrvený Baránok a odsúdení, ponížení, zneužití, pošpinení ako Ukrižovaný. Cenou pokory je poníženie, ovocím spása a radosť.

3. Čo hovorí svätý František Saleský o pokore a miernosti?

Pravá pokora je veľkorysá. Čím viac nás totiž pokora núti znížiť sa skrze poznanie ničoty, ktorou sme sami pre seba, tým viac nás núti vážiť si dobrá, ktoré do nás vložil Boh, najmä vieru, nádej, lásku a tú istú schopnosť, ktorú nám dal, aby sme sa s ním zjednotili skrze milosť. Toto pokorné ocenenie Božích darov je základom veľkorysosti ducha. Pokora nás presvedča, že sami nič nezmôžeme, pretože nás núti uvedomiť si svoju úbohosť a obmedzenosť. Veľkorysosť nás zasa núti povedať so svätým Pavlom: *“Všetko môžem v tom, ktorý mi dáva silu”*. Pokora nás núti nedôverovať sebe samým, veľkodušnosť nás núti dôverovať Bohu, tieto dve

čnosti sú tak spojené, že jedna bez druhej nemôže existovať, ani sa nikdy nemôžu oddeliť. Pokora je vďačná: nie je to pravá pokora, ktorá nám bráni vidieť, čo Boh do nás vložil dobré. Božie dary totiž treba uznať a vážiť si ich. Poznať seba samého znamená, áno, uznať svoju malosť, ale aj veľkú dôstojnosť, ktorú do nás vložil Boh, keď nás stvoril na svoj obraz a podobu, schopnú zjednotiť nás s ním a obdarenú určitým inštinktom, ktorý nás núti snažiť sa a usilovať o toto spojenie. Pravá pokora je plná lásky a slúži láske natoľko, že možno povedať, že láska je vzrastajúca pokora a pokora je zostupujúca láska. Pokora skrýva a zakrýva čnosti, aby ich zachovala, necháva ich vidieť, keď si to vyžaduje láska. Tak sa nechváli svojimi darmi, ale keď si to láska žiada, vie dať bližnému s úprimnosťou a jemnosťou nielen to, čo je pre neho užitočné, ale aj to, čo ho teší. Všetky formy pokory, ktoré prinášajú predsudky voči láske, sú teda určite falošné. Opäť platí, že pravá pokora je jemná, silná, pokojná a tvárna: kráčanie s jednoduchosťou po tejto ceste nás urobí milými Bohu, pretože on má rád pokorné srdcia.

Preto vás vyzývam, aby ste boli radostne pokorní pred Bohom, ale aj pred svetom. Nevyhľadávajte viditeľnú pokoru, ale ani sa jej nevyhýbajte, keď sa naskytne príležitosť, predovšetkým ju vždy radostne prijímajte. Dbajte však na to, aby vaša vonkajšia pokora bola vždy pravdivým vyjadrením vášho srdca.

Svoju malosť si strážte s láskou, pretože Boh na ňu hľadá s blahosklonnosťou a to, čo táto pokora nájde vo vašom srdci, ju naplní milosťou. Milujte svoju chudobu, tešte sa z toho, že ste prázdni, aby vás Pán mohol naplniť svojím kráľovstvom. Preto žijte svoju dušu duchom pokornej a srdečnej dôvery v Boha a keď zistíte, že ste krehkí a úbohí, učte sa odvážnejšie dúfať v neho. Takto sa budeš cvičiť vo veľkej pokore, veľkorysej a pokojnej. V službe Bohu ťa zachová v synovskej a láskyplnej slobode bez toho, aby ti rozhorčila srdce a udrží v tebe ducha svätej radosti. (Porov. Duchovné rekolekcie, V, 2-4; VIII, 14; III, 20. Úvod do zbožného života (Filotea) III, 5. Listy z 1-11-1604; 1607; 8-1608).

“Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom,” hovorí Pán Ježiš a odporúča nám tieto dve čnosti, ktoré v jeho osobe zvlášť žiarili. Týmto spôsobom nám ukazuje, že len prostredníctvom tichosti a pokory ho môže naše srdce napodobňovať a zasvätiť sa jeho službe. Svätá láska totiž nikdy nie je

oddelená od týchto dvoch čností, tak ako ony nikdy nie sú bez svätej lásky.

Vždy majme na pamäti, že tento pozemský život je cestou k blahoslavenému; preto sa na tejto ceste nehnevajme jeden na druhého, ale kráčajme pokojne a v mieri s našimi bratmi a spolucestujúcimi. Ak je to pre vás možné, vôbec sa nestrachujte a nikdy, z akéhokoľvek dôvodu, neotvárajte svoje srdce hnevu, pretože ľudský hnev nenaplnia Božiu spravodlivosť. Je lepšie naučiť sa žiť bez hnevu, ako chcieť používať hnev s mierou a vyváženosťou. A keď nás pre našu slabosť hnev zaskočí, je lepšie ho okamžite zahnať, ako chcieť s ním začať vyjednávať, aby sa pre malý priestor, ktorý mu dáte vo svojom srdci, okamžite stal jeho pánom. Ako ovládnuť hnev? S vážnym, ale pokojným úsilím, bez násillia a zrážania, pretože rozrušené srdce nemôže byť pánom samého seba. Pomôže vám aj vzývanie Božej pomoci, ale aj táto prosba musí byť vyslovená jemne a pokojne, nikdy nie násilne. Ak zistíte, že ste si dovolili na niekoho sa nahnevať, okamžite to napravte tým, že voči danej osobe použijete viac nežnosti. A aby ste sa to naučili robiť, keď zistíte, že ste pokojní a nemáte dôvod na hnev, doplňte svoje slová jemnosťou a láskavosťou v slovách aj v činoch. Dbajte na to, aby ste mali nežnosť nielen na perách, ale aj v hĺbke duše; nielen voči cudzím ľuďom, ale aj voči členom svojej rodiny a najbližším. Preto si každé ráno pripravte svoje srdce na jemnosť, miernosť a pokoj a potom ho počas dňa, z času na čas, opäť privolajte k týmto vnútorným dispozíciám. Trénujte sa v tomto osobitnom cvičení jemnosti nielen pre mimoriadne príležitosti, ale aj pre malé nehody každého dňa. A disponujte sa na to pokojnou a vyrovnanou dušou. Ak sa stane, že vám chýba miernosť, nehnevajte sa, ale pokorte sa a začnite znova vo svojom úsilí. Vo svojom konaní buď pokojný a vyrovnaný; snaž sa nikdy s nikým neporušiť mier. To, čo vidíš, že môžeš dosiahnuť s láskou, vykonaj, ale čo sa nedá urobiť bez konfliktu alebo vyvolávania nezhôd, to nechaj tak. V každodennom živote sa nám môže stať, že budeme mať dočinenia s ľuďmi, ktorí nás dráždia tým, že s nami nesúhlasia alebo nám prekážajú: **to je ten správny čas, aby sme uplatnili pravú nežnosť, pretože dobre vieme, že láska sa prejavuje tým, že vždy robíme dobro komukoľvek, aj keď z toho necítíme žiadne potešenie.** (Porov. Úvod do zbožného života. (Filotea) II, 8; listy z 26.10.1612; 2-1609; 10.11.1616; 16.12.1619).

4. Čo nás môže naučiť chudobná malá saleziánka ("Vera od Ježiša")?

Vera: Ó, môj Ježišu, nemám ti čo dať, nenachádzam nič iné ako tvoje vlastné Dary a obetujem ti ich, mám v úmysle obetovať ti ich prostredníctvom Srdca tvojho a mojej sladkej Matky spolu s mojou chudobnou vôľou. Ó, Ježišu, urob to Ty, znič ma, ale aby som Ti neodporovala, urob ma pokornou, vezmi si celé moje srdce: nech bije len pre Teba a nech Ti v každom údere hovorím, že Ťa milujem, že sa mi hnuší hriech. Môj život, nech nemám iný život ako Tvoj, nech nemám iný vzdych ako Tvoj, nech nemám iný dych ako Tvoj.

Ježiš: "Vo svätom mene poslušnosti počúvaj môj Hlas: je to Kríž, je to Láska. Moja Láska a Môj Kríž ťa nikdy neopustia, taký bude aj Môj Hlas. Prijmi ho z poslušnosti, z lásky a v duchu pokory a pokánia. Hľa, Ja som v tebe v láske a smútku, smútku lásky. Tento Hlas, môj Hlas, bude ohňom, ktorý ťa očistí. Chcem, aby MÔJ CHRÁM horel, aby horel, aby bol pre Mňa strávený. Ďakuj Mi, Moje dieťa, že láska Môjho Otca je pre teba veľká. Zajtra pri svätej omši prinesiete Moje Dary, Dary Srdca Mojej Matky, a spojte ich so svojimi útrapami, so svojou ničotou, so svojím príliš malým srdcom. Ja si vezmem všetko. Nezabudnite: víno a voda. V tomto tajomstve je spojenie, darovanie. Iba so mnou sa obeta vznáša k Bohu Otcovi. Ó, moje dieťa, ponor sa do mojej lásky. Len moja milosť ťa podrží. Pozeraj na mňa v kríži, miluj ma v kríži, pripútaj sa v kríži: priťahujem ťa k sebe, Ježišu. Všetko rob v mojom mene a pre moju Lásku. Keď ťa bude drviť únava, vzývaj ma: pomôžem ti!" (Vezmi ma so sebou, 117).

Ježiš: "Dar Boží, dar lásky. Moja Láska nemá hranice, nemá prekážky. Nie sú to vaše trápenia, ktoré by bránili Mojej Milosti vo vás, pretože Moja Milosť je LÁSKA. Sú to vaše pochybnosti, vaša neistota, hranice, ktoré kladiete svojej odovzdanosti MNE: Ježišovi! Aká si krehká, Moje dieťa! Pod' ku Mne: Ja som Sila, tvoja sila. Pomysli na stánok. Veríš v MOJU PRÍTOMNOSŤ v stánku. Ver vo MŇA, tvoj Ježiš ťa neoklame. Som to JA, Ježiš! Hovoril by som s každým hriešnikom, keby veril vo Mňa, keby veril vo Mňa, v Moju Lásku. Ukázal by som sa mu ako kedysi, dokonca v Mojej Svätej Ľudskosti, ale on by stále neveril, pretože nemá Vieru. Ak vo vás vzrástla Viera, vedzte, že je to Môj Dar! Verte Mne, ktorý k vám hovorí, a viac sa nepýtajte, nevysvetľujte prečo: tak sa to páčilo MÔJMU OTCOVI,

tak sa to páči Mne. Prijímajte v pokore a vďačnosti Môj Hlas. Vráťte sa ku Mne, odovzdajte sa Mojej Láске. Cíťte Môj Kríž, cíťte Moje Jarmo! Nechajte sa preniknúť Mnou." (Vezmi ma so sebou, 120).

Vera: Ó, Ježišu, daj mi bolesť hriechov, čistú a svätú LÁSKU, daj mi dar pokory a poslušnosti. Ó, Ježišu, daj mi "všetko", lebo ja nemám nič. Ďakujem ti. (Vezmi ma so sebou, 122).

Ježiš:

"Je to vôľa môjho Otca, aby si sa rozpamätala a pokorne ma očakávala. Volám ťa, aby si splnila poslanie. Neboj sa, máš silu. Povediem ťa po drsných a kľukatých cestách, ale nakoniec ma spoznáš, lebo ťa tam budem čakať. Áno, je to Ježiš Stánkov, ktorý hovorí, ktorý volá: "**Ja som**". Zatiaľ vám neostáva nič iné, len na mňa čakať. Pripravujem "svoje cesty", po ktorých sa vydáte vy a mnohé ďalšie duše.

Chcem ťa pre MŇA SAMÉHO, odstraňujem ťa zo sveta a zo všetkých citov. **Vlož "všetko a všetkých" do mojich Otcových rúk**, členov tvojej rodiny a ja budem myslieť na nich, ale ty myslí vždy a len na Mňa. Budeš musieť "odísť" z tohto sveta, zanechať ho pre Mňa, odpútať sa pre Mňa. Nevesta nie je zo Ženícha, ak nie je ukrižovaná s Ním. Priťahujem ťa k šíalenstvu kríža.

Hľa, darujem ti svoje bohatstvo, svoje vášne: vašeň Lásky, smútok, obetu, obetovanie, obetovanie mojej Krvi.

Moja úbohá dcéra, ty z toho všetkého stále nič nevidíš! Ja, Ježiš, Cesta, Pravda, Život, ti v pravý čas oznámim mnohé veci. Zostaň v pokore, v mojej Láске, v mojej Milosti. Odpustením tvojich hriechov som ťa vykúpil, v obmytí mojou Krvou som ťa očistil včera, dnes, navždy.

Tento krst Krvou potrebuješ každý deň a len v Mojej Krvi sa to deje. Priprav sa, moja dcéra, čoskoro k tebe prídem. Môjmu Otcovi sa tak zapáčilo, stále sa Mu páči, že môže pre svoju vôľu použiť aj tie najchudobnejšie a najneprijemnejšie stvorenia, ale vykúpené Mojou Krvou. Ty si príliš "nič" a pre to sa bojíš. Povedal som vám, že k vám hovorím v Srdci Mojej Matky a cez ten meč, ktorý preniká jej Srdce Matky k vám prichádza Môj Hlas. Z "nej" ma počúvajte. Teraz sa modlite, modlite sa k Môjmu Otcovi, aby sa Mu zapáčilo odpovedať na vaše modlitby.

**“Ó, Ježišu, daj mi
bolesť hriechov, čistú
a svätú LÁSKU...”**

Keď sa dostanú k Trónu Môjho Otca, musia mať vôňu kadidla. Pros ma o kadidlo vo svojich modlitbách a potom ich spoj s modlitbami Cirkvi, pápeža; odnes ich otcovi Gabrielovi, aby mi ich obetoval. Pros o Moje kráľovstvo, Moju vôľu, Moju lásku, Moju milosť, Moje požehnanie pre celé ľudstvo. K večeru zostupujem do sveta, medzi duše a pozerám sa na ne, hľadám ich... Áno, zostupujem so Svojou Milosťou do duší, ktoré Mi slúžili, vliavam do ich srdc pokoj a mier: sú “Mojím pokladom” na zemi. Otec Gabriel bude k dušiam hovoriť Mojimi ústami a Môj Hlas prejde do ich srdc. Kvôli tomu musí vaše srdce trpieť, musí krváčať. Pošlite ho otcovi Gabrielovi, aby mi ho mohol obetovať v Srdci Mojej Bolestnej Matky. Napíš to, aby poznal Moje túžby. Ostatným dušiam poviem Svoju Lásku, použijem ich, aby som všetkých objal.

Zakončite toto Moje osobitné požehnanie: Chcem vás všetkých, chcem vás zachrániť, chcem vás vo svojom kráľovstve. Áno, Moja dcéra, Ja som tvoj milovaný Ježiš, áno, áno, som to Ja: Ježiš. (Vezmi ma so sebou, 128).

Na osobnú modlitbu a rozjímanie

- 1) Znášam malé nespravodlivosti alebo každodenné neúspechy s trpezlivosťou a miernosťou?
- 2) Zlomím sa v ťažkostiach a hnevám sa na seba, nechám sa premôcť pýchou, alebo sa odovzdám Bohu a poviem si: *“Všetko môžem v tom, ktorý mi dáva silu”*?
- 3) Keď som unavený a vyčerpaný, žiadam Ježiša o pomoc v modlitbe a som si istý, že s ním môžem spolupracovať a že on poniesie moje bremená?
- 4) Prežívate hlbokú radosť alebo žijete na vlně svojich emócií?

Záväzok na tento mesiac

Zaväzujem sa, že sa nebudem sťažovať tvárou v tvár ťažkostiam a nepredvídaným udalostiam a budem hovoriť: *“Ježišu, dôverujem ti”* a *Všetko, čo môžem, v tom, ktorý mi dáva silu”*.

VZÁJOMNE SPOZNÁVANIE SA

ROZHOVOR: DON SAMSON ANTONY (SBD) VEDÚCI SKUPINY ADMA ZO SURREY, BC - KANADA

Najprv by sme Vás chceli poprosiť, aby ste nám o sebe stručne povedali pár slov.

- Odkiaľ pochádzate?

Pochádzam zo saleziánskej farnosti v Indii, zasvätenej Panne Márii Lurdskej (založená bola asi pred 90 rokmi) v Madrása/Čennaji. Keďže som bol v saleziánskej farnosti, saleziánov som spoznal už v ranom detstve. Je to multikultúrna, viacjazyčná farnosť a keď som študoval na škole Dona Bosca, katechéta sa nás opýtal, kto by chcel vstúpiť do kongregácie a ja som povedal áno. Tam som sa naučil milovať Matku Božiu a starať sa o chudobnú a opustenú mládež.

- Niečo o vašej histórii a životných skúsenostiach a viere?

Po kňazskej vysviacke a krátkom pobyte v Indii som odišiel do Tanzánie ako misionár a učiteľ filozofie v noviciáte v Mushi. Potom som sa po dvoch rokoch vrátil do Indie a potom som odišiel učiť filozofiu na Srí Lanku. Potom som sa vrátil do Indie a vyučoval som v seminári v diecézách a tiež na mnohých filozofických fakultách v 11 saleziánskych provinciách v Indii.

Tiež ma požiadali, aby som dva roky pomáhal v katakombách San Callisto v Ríme. Odišiel som tiež do Škótska študovať psychológiu a potom do UPS v Ríme na niektoré kurzy, keď som bol ešte v katakombách.

Potom som odišiel do Palerma, mesta plného prisťahovalcov, kde ma požiadali o pomoc a zostal som tam päť rokov. Mal som tiež možnosť urobiť si doktorát z psychológie na UNIPA.

Po 11 a pol roku v Taliansku som dostal príležitosť prísť do Kanady v Surrey od roku 2017 až do súčasnosti.

A teraz o ADMA...

- Ako a kde sa rozvíjalo združenie vo vašej provincii/ regióne?

V Chennai je farnosť Dona Bosca a pán farár bol

nadšený pre ADMU, tam som prišiel do kontaktu so združením. Neskôr začalo vznikať združenie ADMA v mnohých farnostiach v mojej provincii.

Na druhej strane, v Kanade bola ADMA málo známa. Vo farnosti, kde teraz pôsobím, bola malá skupina Odchovancov Dona Bosca. Ich manželky sa tiež chceli zapojiť do modlitieb, aktivít a tak vytvorili skupinu, ktorá používala názov ADMA, hoci neexistovalo žiadne oficiálne uznanie. Keď som sem prišiel, snažil som sa im povedať, čo ADMA skutočne znamená a čím je.

V roku 2021 sme dostali list o ustanovení skupiny ADMA a v roku 2022 sme urobili prípravu na vstup, ľudia sa prihlásili a vo farnosti prejavilo záujem o skupinu ADMA veľa ľudí, ale na školenia prišlo len 22 ľudí, ktorí absolvovali školenie s vedením ADMA a niekoľko amerických saleziánskych animátorov. Moja predstava bola, že prvá skupina by mala mať solídnu prípravu. Nakoniec 24. mája 2022 urobilo prísľuby 17 ľudí, všetci mladí dospelí, niektorí manželia (sú medzi nimi aj páry).

V súčasnosti je v príprave 27 ľudí, ktorí sa chcú stať členmi ADMA. Sú to tiež dospelí, hoci by sme chceli zapojiť viac mladých ľudí.

Provinciou našej skupiny je Britská Kolumbia.

- Ako prežívate váš vzťah s ostatnými skupinami saleziánskej rodiny?

V našej saleziánskej farnosti je mnoho skupín patriacich do saleziánskej rodiny: Saleziáni spolupracovníci, Exallievi, ADMA. Sestry FMA majú dom na druhej strane ulice a máme tiež veľké mládežnícke centrum: 2 školy (základnú a strednú) a regionálne gymnázium. Keď máme stretnutie, prídu všetci: veľké stretnutie celej saleziánskej rodiny (ako môžete vidieť na [našej webovej stránke olgc Surrey.ca](http://našejwebovejstránkeolgc Surrey.ca)). Na našej webovej stránke môžete získať aj aktuálne informácie o združení ADMA a ďalších skupinách vo farnosti.

Všetky saleziánske sviatky slávime spoločne a organizujeme ich spoločne.

- Keď myslíte na budúcnosť, aké máte nápady a plány na zachovanie viery medzi ľuďmi a na podporu lásky k Ježišovi v Eucharistii a úcte k Panne Márii?

V našej farnosti máme veľa aktivít na podporu viery: navštevujeme rodiny, nemocnice, domovy dôchodcov... Prostredníctvom služieb vždy prinášame ľuďom Najsvätejšiu sviatosť, sviatosti; máme tiež evanjelizačnú iniciatívu s názvom Evanjeliové cesty. Máme tiež veľa aktivít pre mládežnícke skupiny: je to živá farnosť!

V našom kostole je 24-hodinová adoračná kaplnka. Farníci dostanú kód na dvere, aby mohli kedykoľvek vstúpiť, dokonca aj v noci.

Je tu aj veľa dobrovoľníkov, ktorí pomáhajú svojim časom a peniazmi.

- A čo sa týka mladých ľudí?

Je tu pre nich veľa skupín, napr. Gospel roads,

dokonca aj učitelia školy sú veľmi mladí, takže škola má rodinného ducha. Máme aj mládežnícky zbor. Je tu veľa miništrantov.

Deti nie sú vylúčené a sú radi, že nie sú len divákmi.

Don Antony Samson,
Animátor ADMA Surrey, BC - Kanada.

ODOVZDAJ, DÔVERUJ A USMIEVAJ SA

LIST HLAVNÉHO PREDSTAVENÉHO - DON ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME VERIŤ, DÔVEROVAŤ A USMIEVAŤ SA! - 150 ROKOV OD ZALOŽENIA

Saleziánsky historik Pietro Braido opisuje založenie ADMA donom Boscom takto:

“Don Bosco, rodený organizátor, neprenehchal úctu k Márii Pomocnici kresťanov len na spontánnu zbožnosť. Dal jej stabilitu pomocou združenia, ktoré od nej prevzalo svoje meno. Priami svedkovia videli v tejto inštitúcii jednu z iniciatív, ktorá bola donovi Boscovi najdrahšia a mala širší ohlas, po iniciatíve dvoch rehoľných kongregácií a združenia saleziánov spolupracovníkov. [...] Posledná časť spisu obsahovala text štatútu, dlhý rad modlitieb a pobožností s uvedením odpustkov, krátku katechézu o odpustkoch vo všeobecnosti, dekrét z 22. mája 1868, ktorým Pius IX. udelil plnomocné odpustky všetkým, ktorí “nábožne” navštívili kostol zasvätený v Turíne Nepoškvrnenej Panne Márii pod titulom Mária Pomocnica kresťanov na titulárny sviatok toho istého kostola alebo v jeden z predchádzajúcich dní”.

Arcibratstvo Márie Pomocnice kresťanov, ktoré

tak nazval don Bosco (dnes ADMA), nadobudlo hneď od začiatku celosvetový rozmer. V roku 1988, v roku stého výročia svätcevej smrti, došlo k historickému obnoveniu, ktoré vykonal hlavný predstavený don Egidio Viganò.

Kongregácia a saleziánska rodina dozrievali vo svojej úcte k Márii Pomocnici kresťanov. Saleziánsku spiritualitu nemožno oddeliť od úcty k Márii Pomocnici kresťanov.

Hlavný predstavený pevne potvrdzuje:

“Naša úcta k Márii Pomocnici kresťanov je úzko spojená so saleziánskym poslaním i s vlastným duchom saleziánskej charizmy, ktorú sme dostali od dona Bosca ako dar Ducha Svätého.”

V roku 2003 potom Kongregácia pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života schválila nové pravidlá združenia.

V posledných rokoch sa ADMA mimoriadne obnovila a jej počet a kvalita sa zvýšili vďaka zapojeniu rodín a rôznym iniciatívam, ako sú Medzinárodné kongresy Márie Pomocnice kresťanov.

Obnovujeme a znovu ožívujeme pocit spolupatričnosti a spoločného vzdelávania medzi viac ako 800 miestnymi skupinami prítomnými vo svete prostredníctvom každoročnej vzdelávacej cesty, spomienky na Máriu Pomocnicu kresťanov každý mesiac, rekolekcií a duchovných cvičení, starostlivosti o publikácie, ako sú Zošity o Marii Pomocnici a sociálnej komunikácie.

Andrea a Maria Adele Damiani

FORMÁCIA AŠPIRANTOV ADMA

3. ZDRUŽENIE V SALEZIÁNSKEJ RODINE!

Tretia časť formačnej cesty, ktorú kandidátom pripravila Materská ADMA z Turína Valdocca, sa týka článku 3 pravidiel združenia, ktorý hovorí o príslušnosti združenia ADMA k saleziánskej rodine.

Začleniť sa do tohto Združenia znamená patriť k veľkému stromu Saleziánskej rodiny, ktorý má v donovi Boscovi svoj pôvod a svojho Zakladateľa. Aby don Bosco uskutočnil svoje povolanie a poslanie na spásu mladých a ľudových vrstiev, pod vplyvom Ducha Svätého vytvoril okolo seba široké hnutie apoštolských síl formou rôznych skupín v rodinnej jednote.

“Musíme sa spojiť – písal v r. 1878 – medzi sebou a všetci s Kongregáciou... Spojme sa teda zameraním sa na ten istý cieľ a používaním tých istých prostriedkov, aby sme ho dosiahli... Spojme sa ako jedna rodina zväzkami bratskej lásky, ktorá nás podnieti k tomu, aby sme si pomáhali, aby sme sa navzájom podporovali pre dobro našich blížnych“.

Rodina dona Bosca je saleziánska, pretože je spätá so svätým Františkom Saleským, ktorého si don Bosco zvolil ako inšpirujúci vzor a patróna. Saleziánsky humanizmus sa zakladá na neochvejnej dôvere vo vnútornú dobrotu človeka a oceňuje všetko pozitívne zakorenené do života ľudí, do stvorených vecí, do udalostí dejín, podnecuje dobro a odmieta nariekať nad zlom. Múdro sa usiluje o poluprácu s mnohými ľuďmi, pretože je presvedčený, že každý má nejaké dary, ktoré treba objaviť, uznať a oceniť. Pomáha veriť v silu výchovy, ktorá podporuje rast mladého človeka a povzbudzuje ho, aby sa stal

statočným občanom a dobrým kresťanom. Vedie človeka k tomu, aby sa vždy a všade spoliehal na Božiu prozreteľnosť s pomocou Márie.

Saleziánska rodina je charizmatická, pretože má svoje najhlbšie korene v trojičnom tajomstve, ktoré je prameňom, vzorom a cieľom každej ľudskej rodiny. Do stredu svojho života kladie prvenstvo Boha, v jednote s Ježišom, uznávaným ako prítomným v Eucharistii, v poslušnosti voči pôsobeniu Ducha Svätého, aby žila spiritualitu každodenného života v konkrétnom zasvätení sa dobru ľudí. U dona Bosca sa táto spiritualita stáva apoštolskou láskou s heslom **“Da mihi animas, cetera tolle”**. Je to spiritualita zjednotenia s Bohom v každodennom živote, pričom potreby bratov nás vyzývajú k modlitbe, zatiaľ čo neustála modlitba živí veľkodušnú prácu pre dobro a spásu bratov.

Modlitba v saleziánskej spiritualite je pohyb, ktorý vychádza z činnosti a dosahuje Boha a je to pohyb, ktorý od Boha opäť privádza k činnosti a vnáša ho do nej, pretože myseľ a srdce sú naplnené jeho láskou.

Činnosť a modlitba sa u dona Bosca stali jedným: mimoriadna práca, ktorá ho zaneprázdňovala od rána do večera, nenarušovala jeho modlitbu, ba naopak - podnecovala ju a usmerňovala; a modlitba pestovaná v hĺbke jeho srdca, živila v ňom obnovené sily lásky, aby sa úplne celý venoval dobru svojich chudobných chlapcov.

Charakteristické črty tejto spirituality, ktoré sme

zdedili po donovi Boscovi, sú:

- **saleziánska láskavosť**, teda schopnosť milovať a byť milovaný;
- **neúnavná práca**, neraz aj v ťažkých podmienkach, sebadarovanie pre dobro mladých;
- **saleziánsky optimizmus**: dôvera vo víťazstvo dobra, oceňovanie ľudských hodnôt a výchova ku každodenným radostiam.

Saleziánska rodina je apoštolská, nakoľko v nej Duch Svätý vytvára vnútorný dynamizmus, ktorý podnecuje k daru a službe pre dobro duší. Členovia saleziánskej rodiny žijú "misionárske spoločenstvo", ktoré podporuje preventívny systém, zhustenie pedagogickej múdrosti dona Bosca:

- 1. Rozum** zdôrazňuje hodnoty kresťanského humanizmu, ako je hľadanie zmyslu, práca, štúdium, priateľstvo, veselosť, zbožnosť, sloboda nezabavená zodpovednosť, harmónia medzi ľudskou rozumnosťou a kresťanskou múdrosťou;
- 2. Náboženstvo** znamená robiť priestor pre milosť, ktorá zachraňuje, pestovať túžbu po Bohu, podporovať stretnutie s Kristom Pánom;
- 3. Láskavosť vyjadruje potrebu** – s cieľom naštartovať účinný výchovný vzťah, aby mladí nielen boli milovaní, ale aby vedeli, že sú milovaní. Je to zvláštny štýl vzťahov a je to láska, ktorá prebúdzá sily mladého srdca a pomáha im dozrievať až po schopnosť obetovať sa.

Privilegovanými adresátmi tohto apoštolského záväzku sú mladí, Boží dar pre saleziánsku rodinu a oblasť, ktorú Pán a Mária určili donovi Boscovi, robotnícka trieda a rodina. V tejto perspektíve pripomínáme slová svätého Pavla VI. v apoštolskej exhortácii Evangelii nuntiandi:

"Ludová zbožnosť (...), ak je dobre usmernená, predovšetkým prostredníctvom pedagogiky evanjelizácie, je bohatá na hodnoty. (...) táto ľudová zbožnosť môže byť čoraz viac (...) skutočným stretnutím s Bohom v Ježišovi Kristovi".

Saleziánska rodina je mariánska, pretože celá jej spiritualita a starostlivosť nachádza v Márii žiarivý príklad sebadarovania. Láska k Márii bola - spolu s láskou k Ježišovi v Eucharistii a láskou k pápežovi - jednou z troch lások, ktoré poznačili duchovný a apoštolský život dona Bosca. Celá

"Da mihi animas, cetera tolle"
Je to spiritualita spojenia s Bohom v každodennom živote.

saleziánska rodina je a cíti sa ako mariánska rodina, ktorá sa zrodila vďaka materinskej starostlivosti Nepoškvrnenej Pomocnici kresťanov. ADMA v saleziánskej rodine má za úlohu zdôrazňovať osobitnú eucharistickú a mariánsku úctu, ktorú žil a šíril svätý Ján Bosco a ktorá vyjadruje základný prvok saleziánskej charizmy. V tejto perspektíve sa ADMA podieľa na mládežníckej a ľudovej misii, ktorá je vlastná saleziánskej charizme, na angažovanosti za uchovávanie, zvelaďovanie a obranu viery medzi Božím ľudom a v súčasnosti vidí rodinu ako privilegovaného prijímateľa. Ako pripomína svätý Ján Pavol II:

"Dnes, keď je viera vystavená ťažkým skúškam a rôzni synovia a dcéry Božieho ľudu sú vystavení súženiam pre svoju vernosť Pánovi Ježišovi, keď ľudstvo... vykazuje vážnu krízu duchovných hodnôt, Cirkev pociťuje potrebu Máriinho materinského zásahu: obnoviť svoju príslušnosť k jedinému Pánovi a Spasiteľovi, pokračovať v evanjelizácii sveta so sviežosťou a odvahou kresťanských počiatkov, osvecovať a usmerňovať vieru spoločenstiev a jednotlivcov, najmä vychovávať mladých, ktorým don Bosco dal všetko zo seba, ku kresťanskému zmyslu života".

Spoločným otcom a centrom jednoty celej saleziánskej rodiny je hlavný predstavený, nástupca dona Bosca, o ktorom don Bosco zanechal napísané tieto slová: *"Váš hlavný predstavený sa bude starať o vás a o vašu večnú spásu".*

Gian Luca a Mariangela Spesso

RODINNÉ SPRÁVY

ADMA v Kanade, Toronto

Naša torontská skupina združenia ADMA prežila ďalší rok plný milostí a požehnaní pod vedením a ochranou Márie Pomocnice kresťanov.

Dňa 24. januára sme spoločne slávili svätú omšu na počesť svätého Františka Saleského. *Počas svätej omše zložila Angelina Belliová svoj slávnostný sľub a po nej aj ostatní členovia obnovili svoj sľub našej Matke pod titulom Mária Pomocnica kresťanov.* Páter Frank Kelly SDB, náš duchovný animátor, nám predniesol nádhernú homíliu a odovzdal Angeline odznak člena združenia ADMA. Po svätej omši sme si na pamiatku tohto dňa urobili fotografie a potom sme pokračovali

v našom dni pohostením, pri ktorom sme radostne prežili spoločne strávený čas.

Nadalej sa stretávame každý mesiac a trikrát ročne organizujeme rekolekcie pod vedením otca Kellyho SDB. Tento rok sme pokračovali v našej ceste prehľbujúc si naše vnímanie Božej lásky a milosrdenstva.

IX Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov

Dar·te·ei a
MESTRA
IX Congresso Maria Auxiliadora

Nedávno prebiehajúce Dni spirituality saleziánskej rodiny nám poskytli príležitosť predstaviť IX. medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov, ktorý je určený všetkým zložkám saleziánskej rodiny a ktorý sme si, ako Združenie Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) zobrali pod patronát. Kongres sa bude konať vo Fatime od 29. augusta do 1. septembra 2024.

Páter Antonio Marcelino, salezián z Portugalska a generálny koordinátor kongresu a Giovanni Scavino, radca ADMA pre svetovú animáciu s radosťou pozvali celú saleziánsku rodinu, aby sa už odteraz pripravovala na tento silný moment vďaky a zverenia sa Márii.

Kongres sa bude konať v kongresovej sále "Pavla VI." vo fatimskej svätyni v Portugalsku, na silne mariánskom mieste, na ktorom sa Panna Mária v roku 1917 zjavila trom mladým pastierikom, aby pozvala celý svet k modlitbe a pokániu.

Názov pre toto podujatie "*Dám vám učiteľku*" bol zvolený na pamiatku don Boscovho sna vo veku deviatich rokov, ktorého 200. výročie si pripomenieme v roku 2024. Je to sen, ktorý sa donovi Boscovi hlboko vryl do srdca a ktorý ho viedol počas celého života. Je vyjadrením túžby po tom, aby Mária Pomocnica kresťanov bola čoraz viac Učiteľkou, ktorá sprevádza a vedie celú saleziánsku rodinu na ceste k Ježišovi a k mladým ľuďom, ktorí to najviac potrebujú.

Ďalšie informácie budú zverejnené postupne v nasledujúcich mesiacoch na webovej stránke venovanej kongresu: mariaauxiliadora2024.pt

Prípravu a realizáciu tejto veľkej udalosti saleziánskej rodiny vám zverujeme do modlitieb.